

Sygn. akt II K 696/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 3 listopada 2015 roku sprawy karnej

A. G.

urodzonego (...) w Ś., syna J. i J. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 lipca 2015 roku w M. w woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji KPP Ś. T. Z. poprzez uderzenie go otwartą dłonią w twarz podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 222 § 1 kk

I. oskarżonego ***A. G.*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 222 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego ***A. G.*** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego ***A. G.*** od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia 21 lipca 2015 roku, przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dniom ograniczenia wolności;

IV. zwalnia oskarżonego ***A. G.*** od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym wnioskiem strony)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Opierając się na dowodach ujawnionych w toku postępowania przed Sądem, a załączonych do aktu oskarżenia, Sąd przypisał oskarżonemu ***A. G.*** sprawstwo i winę w zakresie zarzucanego mu występku z art. 222 § 1 kk. Za przypisane oskarżonemu przestępstwo wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, uwzględniając w tym zakresie wyniki konsensusu osiągniętego na etapie postępowania przygotowawczego pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem publicznym. Zdaniem Sądu kara orzeczona jest proporcjonalna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, nie przekraczając również granic kary sprawiedliwej i nie może

być uznana za nadmiernie surową. Realność jej wykonania pozwoli na zrealizowanie wobec sprawcy przestępstwa jej celów zapobiegawczych i wychowawczych. Wzmocnieniu prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego posłuży zobowiązanie go powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, gdyż z okoliczności sprawy wynika, iż to właśnie stan upojenia alkoholowego był czynnikiem sprawczym, popychającym oskarżonego do podjęcia zachowania wyczerpującego znamiona czynu zabronionego, nad czym zresztą sam oskarżony ubolewał, wyrażając skruchę z tego tytułu. Na skutek omyłki Sąd błędnie wskazał podstawę rozstrzygnięcia w omawianym zakresie, powołując się na przepis art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt. 5 kk, zamiast art. 34 § 1 pkt. 3 kk (pkt. II wyroku).

Na poczet wymierzonej kary, stosownie do treści art. 63 § 1 kk, zaliczono okres zatrzymania oskarżonego (pkt. III wyroku).

Uwzględniając sytuację osobistą i majątkową oskarżonego, Sąd orzekł w pkt. IV wyroku o zwolnieniu oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, kierując się w tym zakresie treścią art. 624 § 1 kpk.